

קובץ סיפורי

קול מהיכל

ספרים
וישילוח סיפור

מתוך תורתנו

ירושלים תשכ"א

התקופות השני

קול שנתון מפערי קול מהיכל רמ"ג 1961

תוכן הענינים

[נסדרו ע"פ סדר פטירתם]

א	פלפול במקראות קבלת התורה	רבי יהונתן אייבשיץ זצל בעמחס אורים ותומים
ג	שמחת התורה בכל יום כנתינתה בסיני	רבי אהרן קוטלר זצל ראש בית מדרש גבוה לייקוואד
ד	קבלת התורה בהר סיני - לימוד לדורות	רבי מאיר הלוי חדש זצל משגיח דישיבת חברון
ז	הלימוד בישיבות (חיוב פלפולא דאורייתא)	רבי שמחה זיסל ברוידא זצל ראש ישיבת חברון
יא	מהות התורה והיהדות	רבי שמשון דוד פינקוס זצל רב קהל חרדים אופקים
יח	סוד קיום עם ישראל - התורה הערבה	רבי אלעזר מנחם מן שך זצל ראש ישיבת פוניבז
כא	קבלת התורה - מימינו אש דת למו	רבי זלמן רוטברג זצל ראש ישיבת בית מאיר
כה	תורה - יסוד מציאות אומת ישראל	רבי מרדכי שלמה ברמן זצל ראש ישיבת פוניבז
כח	ההכנה לחג השבועות - עמלות בתורה	רבי צבי הירש פלאי זצל משגיח דישיבת חברון
לד	העצה לקיום חוקות התורה	רבי משה הלברשטאם זצל חבר בד"צ העדה החרדית
לו	מתיקות התורה בכתיבת התורה [מכתב]	רבי משה שמואל שפירא זצל ראש ישיבת באר יעקב
לח	דרך הלימוד הראויה לגדול [מכתב]	
לט	יקרת הזמן, ההספק וריבוי החזרה	
מד	הישיבה, צורתה, ואופני תלמודה	
- ❖ ❖ ❖
נג	אשריך בעולם הזה	רבי חיים פינחס שיינברג ראש ישיבת תורה אור
נז	קרבת ד' שזכו לה ישראל ע"י מתן תורה	רבי גדליה אייזמן משגיח דישיבת קול תורה
סא	כי הם חיינו	רבי עזריאל אויערבאך רב דחניכי הישיבות, בית וגן
סה	הרוצה לזכות בכתר תורה	רבי ירוחם אולשין ראש בית מדרש גבוה לייקוואד

רבי אהרן קוטלר זצ"ל
ראש בית מדרש גבוה לייקוואד

שמחת התורה בכל יום כנתינתה בסיני

יש להקשות במעם הדבר שמוכירין יציאת מצרים בכל כך הרכה מצוות, כגון פעמיים כיום קריאת שמע, וכן בכל החגים והשבתות אנו אומרים בקידוש שהם "זכר ליציאת מצרים", וכפרט חג הפסח וליל הסדר עם מצוות פסח מצה ומרור שכל עיקרו הוא לזכרון יציאת מצרים, ואף בחג השבועות שהוא יום מתן תורה אנו אומרים בו בקידוש שהוא "זכר ליציאת מצרים".

ולכאוף אינו מובן, שהרי התכלית של יציאת מצרים היה עבור קבלת התורה וכמ"ש שמות ג', י"ב, "בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלוקים על ההר הזה וגו'", וכן נאמר ויקרא מ"א, מ"ה, שאנחנו עבדי ה' "כי אני ה' המעלה אתכם מארץ מצרים וגו'", וכרש"י שם הביא בשם חז"ל "על מנת כן אני מוציא אתכם", עיי"ש.

וביותר, שהרי אחז"ל אבות פ"ו מ"ב "אין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתורה", ואם כן, הרי את עיקר חובת הזכירה היה צריך לעשות על התכלית, דהיינו על מעמד הר סיני ולא על יציאת מצרים. והן אמת שלפי הרמב"ן בהוספות על סהמ"צ להרמב"ם יש מצוה של "פן תשכח יום אשר עמדת לפני ה' אלוךך בחורב וגו'" (פר' ואתחנן), אך הרמב"ם השמיט מצוה זו וסובר שמצוה זו נאמרה רק על דור מקבלי התורה, ואין זה מצוה לדורות, עיי"ש, וכל זה צ"ב.

ואשר נראה לתרין דהענין לעשות "זכר" הוא רק על מאורע שהיה פעם וכבר איננו, ולכך עושין לו זכר לזכרו, אך "מתן תורה" הוא דבר המתחדש בכל רגע ורגע, כי ע"י עמל התורה אנו מחדשים בכל יום תמיד את הבחינה של "מעמד הר סיני", וכדברי הזוה"ק שם דכל מאן דאישתדיל באורייתא "כאילו קאים כל יומא בטורא דסיני וקביל אורייתא", ואין זה מאורע שאירע רק בעבר ולא בהווה, ולכן אין עושין זכר לזה.

עוד יש לבאר עפ"י"ז, דזהו הענין שמובא בתוס' חגיגה דף ט"ו א' בשם הירושלמי חגיגה פ"ב ה"א דכאשר רבי יהושע ורבי אליעזר למדו תורה ירדה אש וליהטמה סביבותם, וכן אצל יונתן בן עוזיאל כל עוף שהיה פורח מעליו נשרף כדאי' בגמ' סוכה דף כ"ח א', עיי"ש, וזהו כי אצלם היה לימוד התורה במהרתו בשלימות, וזכו ממש להתחדשות בבחינת מעמד הר סיני, וכמו שבהר סיני ניתנה תורה באש, כן בכל דור ודור כשמחדשין מעמד זה יורדת אש מן השמים, עכ"ד.

ואולי זהו ג"כ הטעם דאי' בגמ' ברכות דף ס"ג ב' "חביבה תורה על לומדיה כל יום ויום כיום שניתנה בסיני", כי אותה שמחה והתלהבות שהיתה בנתינתה מסיני, יכול לומד התורה להגיע בכל יום ויום בלומדו להגיע לתכלית השלימות בתורה הקדושה בשמחה וביגיעה רבה.